

RIKSDAGENS PROTOKOLL.

1897. Första Kammaren. N:o 5.

Fredagen den 12 februari.

Kammaren sammanträdde kl. 2,³⁰ e. m.

Föredrogos, men bordlades å nyo på flere ledamöters begäran statsutskottets den 10 innevarande månad bordlagda utlåtanden n:is 2—4 och 11 äfvensom lagutskottets samma dag bordlagda utlåtanden n:is 1 och 2.

Herr talmannen yttrade, att, sedan Andra Kammaren, enligt derifrån ankommet protokollsutdrag, biträdt Första Kammarens den 10 i denna månad fattade beslut i fråga om tillsättande af ett särskildt utskott, han, efter öfverenskommelse med herr talmannen i Andra Kammaren, finge föreslå, att val af ledamöter och suppleanter i nämnda särskilda utskott skulle företagas vid det sammanträde, som komme att hållas nästa onsdag.

Detta förslag antogs.

På begäran af grefve *Wachtmeister, Fredrik*, beviljades honom ledighet från riksdagsgöromålen under tio dagar från och med den 15 innevarande månad.

Kammaren åtskildes kl. 2,³⁴ e. m.

In fidem

A. v. Krusenstjerna.

Lördagen den 13 februari.

Kammaren sammanträdde kl. 11 f. m.

Justerades protokollet för den 6 i denna månad.

Upplästes ett inkommet läkareintyg af följande lydelse:

Att öfverdirektören herr *Th. Odelberg*, som lider af influensa, ej kan lemna sina rum, intygar. Stockholm den 12 februari 1897.

V. Lundin.

Legitim. läkare.

Anmälades och bordlades:

Konstitutionsutskottets memorial n:o 1, med uppgift å hvilande förslag till ändringar i grundlagarne; äfvensom

statsutskottets utlåtanden:

n:o 12, angående riksgäldskontorets förvaltning under den tid, som förflutit, sedan ansvarsfrihet senast tillerkändes fullmäktige i nämnda kontor;

n:o 13, i anledning af Kongl. Maj:ts proposition angående beviljande af vissa förmåner för enskilda jernvägsanläggningar;

n:o 14, i anledning af väckt motion om skrifvelse till Kongl. Maj:t i fråga om koncession å anläggning af jernväg från Gellivare till Vassjaure;

n:o 15, i anledning af Kongl. Maj:ts proposition angående disposition af förra militiebostället $1\frac{1}{6}$ mantal Åsmundgården n:o 1 i Jemtlands län;

n:o 16, i anledning af Kongl. Maj:ts proposition angående upplåtelse af mark från förra militiebostället $\frac{3}{8}$ mantal n:o 3 Sunnanå eller Strömsholm för en vattenledning till Skellefteå stad;

n:o 17, i anledning af Kongl. Maj:ts proposition angående försäljning af två under förra militiebostället Tuna n:o 1 om $5\frac{7}{8}$ mantal i Östergötlands län lydande lägenheter;

n:o 18, i anledning af Kongl. Maj:ts proposition angående ett jordbyte å förra kronojagbacken Skämbylöth eller Åkerbyhult n:o 1 Södermanlands län; och

n:o 19, i anledning af Kongl. Maj:ts proposition angående efterskänkande af kronans rätt till danaarf efter enkan Anna Kristina Lindblom.

Föredrogs å nyo och företogs punktvis till afgörande statsutskottets den 10 och 12 innevarande månad bordlagda utlåtande n:o 2, angående regleringen af utgifterna under riksstatsens första hufvudtitel, innefattande anslagen till kongl. hof- och slottsstaterna.

Punkten 1.

Utskottets hemställan bifölls.

Punkten 2.

Friherre Klinckowström: Det är icke på grund af storleken af denna summa, 500,000 kronor, som nu begäres för det kongl. slottets yttre restaurering, som jag anhållit om ordet; jag finner det tvärtom värdigt den svenka Riksdagen att, i allt hvad på densamma ankommer, bringa denna den vackraste monumentala byggnad, vi ega i riket, uti sådant skick, som densamma höfves. Egentligen har jag begärt ordet för att göra några vördsamma erinringar i fråga om det sätt, hvarpå vederbörande ämna verkställa den yttre slottsreparationen. Jag måste nemligen på det högsta reservera mig mot de färgtoner, som visas på södra sidan af riksmarskalksflygeln, i fall dessa skola utgöra prof på den affärgning, man ämnar gifva åt slottsbyggnaden i dess helhet. Jag finner den alltför ljus; den är nästan hvit, och gäfve man hela byggnaden en sådan färgton, blefve följden den, att man snart måste å nyo reparera slottet. Säkert är, att på en sådan ljus yta ojemnheter och brister, förorsakade dels genom stenkolsrök och dels genom väderlekens inverkan, i en framtid skola visa sig på ett mycket ledsammare sätt än de framträdt på den gamla grunden.

Det är därför enligt mitt förmenande ur varaktighetens synpunkt tjenligare att gifva åt slottets murytor samt fönster- och dörrömfattningar ungefär samma färgton, som de ursprungligen torde hafva haft. Min mening blir kanske klarare, om jag tillägger, att enligt min tro den ursprungliga färgtonen liknat den, som man nu kan se på den nya slottsbyggnaden vid Gustaf Adolfs torg. Bli det kongl. slottet på detta sätt affärgadt, kommer det i sitt renoverade tillstånd att framstå både vackrare och varaktigare än hvad man med de nu projekterade, nära nog hvita murytorna afsett.

Hans excellens friherre von Essen: Då den föregående talaren icke yttrat sig emot det af Kongl. Maj:t begärda anslaget, som dessutom blifvit af statsutskottet enhälligt tillstyrkt, har man grundad anledning till antagandet, att Riksdagen skall omfatta detta tillfälle att visa sin lojalitet och i detta bemärkelseår anslå den summa, som är afsedd för reparationen af den stora, vackra monumentalbyggnad, vi ega i det kongl. slottet. Det är således icke med afseende härå jag velat yttra mig, utan i anledning af hvad den föregående talaren nämnde angående färgtonen. De af herrarne, som tagit del af den mycket långvariga och vidlyftiga utredningen rörande kongl. slottets reparation, hafva nog

*Ang. yttre
restaurering
af Stockholms
slott.*

Ang. yttre
restaurering
af Stockholms
slott.
(Forts.)

funnit, huru delade meningarne varit icke blott rörande murytornas affärgning, utan äfven rörande sjelfva reparationens berättigande. Att få ett gemensamt utlåtande var alldeles omöjligt; meningarne voro nästan lika många som de tillkallade sakkunnige. Redan i fjol var frågan öfverlemnad till Kongl. Maj:t för att föreläggas Riksdagen, men för min del ansåg jag meningarne om rätta sättet att gå till väga hafva varit så delade — och icke nog dermed, äfven sinnena voro upprörda — att dessa kunde behöfva någon tid för att lugna sig. Jag förutsåg nemligen, att, vid stämningens dåvarande tillstånd, äfven i Riksdagen olika meningar skulle göra sig gällande om murytornas blifvande utseende, och att anslaget på den grund kunde löpa fara att icke beviljas. Det torde därför äfven hafva varit riktigt att uppskjuta frågans behandling i Riksdagen till dess, sedan numera så många försöksarbeten blifvit gjorda, sinnesstämningen bland artister och sakkunnige blifvit något lugnare. Jag delar den föregående talarens åsigt, att de färger som på prof blifvit satta å den s. k. riksmarskalksflygeln äro något för ljusa, men att framställa en färg, som är mörkare och nära liknar den ursprungliga färgen, så vida det kongl. slottet någonsin haft *en* färg, låter sig väl knappast göra, ty det byggdes uuder skilda tidsperioder, och murarnes färg blef då äfven olika. Huru ljus eller mörk färgen var, är dessutom mycket svårt att afgöra, ty, såsom den föregående talaren påpekade, har den undergått väsentliga förändringar genom tidens och väderlekens inverkan.

Emellertid finnes ingen anledning till den förmodan, att kamraren skulle, på grund af hvad talaren anført, vilja binda Kongl. Maj:t vid särskilda föreskrifter i fråga om huru reparationen skall verkställas eller hvilka färger böra användas. Möjligen kunna hans nu uttalade åsichter vara till någon ledning vid arbetets utförande.

Något vidare har jag icke att tillägga.

Friherre Klinckowström: Jag har begärt ordet för att upplysa den siste ärade talaren, att om han vill se, huru den ursprungliga färgtonen på det kongl. slottet tager sig ut efter tvåhundra år, beder jag få det nöjet att mottaga honom å min egendom Staf-sund, hvars mangårdsbyggnad just är uppförd af den skicklige slottsbyggmästaren, arkitekten och sedermera grefve Nikodemus Tessin. Väggytorna hafva icke der genom ogynsamma yttre orsaker blifvit nedsmutsade, utan i det närmaste bibehållit sin ursprungliga, 200 år gamla färgton. Detta skulle säkerligen gifva nämnde talare en bättre insigt i afseende på färgfrågan.

Mitt föregående yttrande afsåg visserligen icke att inverka på vederbörandes åsigt och beslut i sjelfva hufvudfrågan; det var blott en vördsam hemställan, som jag tror säkerligen, om den är befogad, skall vinna något gehör.

Sedan öfverläggningen förklarats härmed slutad, biföll kamraren hvad utskottet i den föreliggande punkten hemställt.

Föredrogs å nyo och företogs punktvis till afgörande statsutskottets den 10 och 12 i denna månad bordlagda utlåtande n:o 3, angående regleringen af utgifterna under riksstatens andra hufvudtitel, innefattande anslagen till justitiedepartementet.

Punkterna 1 och 2.

Lades till handlingarna.

Punkten 3.

Hvad utskottet hemställt bifölls.

Punkten 4.

Mom. a)

Utskottets hemställan bifölls.

Mom. b)

Friherre Klinckowström: Jag hoppas att kammaren icke misstycker, att jag åtminstone anser mig värdig att hålla begravningsstalet öfver min statsregleringsmotion, som på ett något våldsamtt sätt blifvit af utskottet slagadt.

Såsom kammaren har sig bekant, går motionen ut på att åstadkomma utredning af i hvad mån man i 1898 års riksstat skulle kunna stryka alla reservations- och förslagsanslag och i stället uppföra dem såsom bestämda anslag. Deraf kan kammaren se, att frågan är af ganska stor och betydande vikt. Jag kan egentligen icke klandra statsutskottet för det sätt, hvarpå utskottet gått till väga, när, såsom herrarne torde erinra sig från remissen af motionen, densamma blef söndersliten, derigenom att den — såsom det blef mig under hand meddeladt — icke ansågs kunna i sitt dåvarande skick remitteras. Den ursprungliga motionen hade nemligen två punkter, som jag nödgades stryka för att icke se hela motionen kastas i skräpkorgen, och dessa punkter innehöllo följande:

2:o att alla i senaste kapitalkonto till rikshufvudboken upptagna reservationer (i 1895 års rikshufvudbok uppgående till omkring 17 millioner kr.) eller det belopp, som af dessa reservationer den 1 januari 1899 återstår, måtte få öfverflyttas från statskontoret, der de nu redovisas, till riksbanken för att i detta senare embetsverk redovisas såsom en särskild fond, vårdas, fruktbargöras och årligen redovisas inför Riksdagens revisorer;

3:o att om regeringen icke finner utvägar att de fyra månader, som passera mellan hvarje lagtima riksdag, med till hennes disposition ställda besparingar och fonder på tillfredsställande sätt för statsförvaltningens gilla gång bestrida de utgifter, som hittills utgått till de nu uppförda reservations- eller förslagsanslag, må

*Ifrågasatt
ändring af
ett förslags-
anslag till
bestämt an-
slag.*

*Ifrågasatt
ändring af
ett förslags-
anslag till
bestämdt an-
slag.
(Forts.)*

regeringen hos bankofullmäktige anhålla om nödiga penningemedel ur ofvan nämnda fond, och må fullmäktige efter pröfning, om ett dylikt behof är enligt med Riksdagens föreskrift, utanordna de begärda medlen eller afslå en dylik begäran.“

Dessa två punkter fulländade min nu nämnda motion, men blefvo bortstrukna på den grund, att man ansåg från vederbörligt håll, att § 64 regeringsformen lade hinder i vägen för remissen. Jag har många gånger, mine herrar, sedan den dagen genomläst denna § 64 regeringsformen, som lyder sålunda: “Såväl rikets ordinarie statsmedel och inkomster som hvad, på sätt oförmäldt är, under namn af extraordinarie utlagor eller bevillningar till statsverket af Riksdagen anslås, vare under Konungens disposition, att till de af Riksdagen pröfvade behof och efter den upprättade staten anordnas.“ Mig synes, att denna § så mycket mindre kan tillämpas på reservationsanslagen, som det på den tid, då denna grundlag skrefs och af statsmagterna gillades och godkändes, det icke fans alls några reservations- eller förslagsanslag, utan den har naturligtvis afseende på de allmänna besparingarna på hufvudtitlarne, som ju fortfarande äro under Konungens disposition att användas såsom Honom för godt synes, hvarje besparing inom sin hufvudtitel. Reservationerna kunna egentligen icke användas på annat sätt än inom anslag, der någon brist uppstått. Men det är känt, och flera exempel visa, mine herrar, att framfarna regeringar användt dessa reservationer på helt andra håll, än de egentligen bort. Detta är ett missbruk af Riksdagens föreskrifter, som illa nog af konstitutionsutskottet aldrig blifvit beifradt. Detta utskott har verkligen icke endast i detta fall, utan i många andra försyndat sig mot grundlagen, och ett annat fall, som statsutskottet får taga på sin rygg och bära, är det, att af statsutskottet nästan aldrig behandlas statsverkets ordinarie utgifter, såvida icke Kongl. Maj:t för ett särskildt fall begär en förändring i desamma, eller enskild motionär, såsom t. ex. förra riksdagen herrarne torde påminna sig rörande anslaget till fiskerinäringen, lyckas genomdrifva en förändring i ett ordinarie anslag. Men dessa exempel äro snart räknade, och om man jemför dessa reservationsanslag med statsräkenskaperna i rikshufvudbokens kapitalkonto, visar det sig, såsom jag också utredt i min motion, att dessa reservationer på en mängd anslag icke anlitas på en 10 år. Hvad tjenar det till, att dessa stora summor ligga i statskontoret till Konungens disposition, då de tillhöra Riksdagen och dess disposition?

Det har sagts af mina motståndare: huru skall regeringen kunna sköta sig utan reservations- och förslagsanslag? Jag tycker, att den frågan lätt besvaras af erfarenheten. Jag har för några år sedan gjort mig mödan efterse, huru det förhöll sig i grannländerna med afseende på statsräkenskaperna, och der funnit, att i de länder jag nu kommer att uppräknas finnas inga reservations- eller förslagsanslag, och de reda sig bra ändå. I våra egna statsregleringar finnas icke sådana anslag uppförda förrän på jemförelsevis senare tider. Jag har redogjort därför i min motion, troende att denna utredning, som svårligen kan åstadkommas af en-

skild riksdagsman, skulle vara välkommen, emedan man derigenom skulle få en öfversigt af denna ganska allvarliga och stora fråga. Enligt mitt förmenande är det alldeles origtigt, att dessa anslag, som uppgå till många, många, millioner och ligga i statskontorets vård, skola anses tillhöra Konungens disposition. De borde stå till Riksdagens disposition och årligen redovisas i sammanhang med statsverkets tillstånd och behof.

*Ifrågasatt
ändring af
ett förslags-
anslag till
bestämt an-
slag.
(Forts.)*

Jag skall nu visa, huru det i detta afseende förhåller sig med de främmande länder, som omgifva oss:

Finland, hvars statsbudget snarlikt kan med vår jämföras, har hvarken reservations- eller förslagsanslag.

Tyska riket. Vid vissa anslagsbesparingar finnes antecknadt: "Dieser Fonds ist von einem Jahre in das andere übertrahungsfähig" — således ett slags reservationer, men de utföras i statsbehållningen för den blifvande budgeten och diskuteras årligen.

Preussen. Endast för samtliga extra ordinära byggnadsfonder finnes anmärkt, att "die am Schlusse des Jahres bleibenden Bestände zur Verwendung in den folgenden Jahren reserwirt werden".

Danska budgeten 1882—1883. Det är visserligen endast för två år, men, så vidt jag vet, ha inga förändringar sedan dess skett. Extra ordin. och uforudseelige utgifter. Extra ordin. tilleg (äro alltid fixerade). Åtskilliga utgifter äro upptagna "kalkylatoriskt" och visa sig stundom öfverskrida den beviljade summan. Alla besparingar å anslag upptagas i budgetförslaget såsom allmän tillgång för den budget, som skall uppgöras.

Overskud af: Postvesenet 354,139 kronor.
Telegrafvesenet 85,206

Norge 1881—1882. Alla besparingar å anslag öfverförs till nästa budgetstermin.

Herrarne se häraf, att det icke är nödvändigt att hafva så beskaffade summor liggande, som äro undandragna Riksdagens disposition. Jag vet väl, att med det stora tillflöde af inkomster, som nu några år egt rum i statskassan, det icke kan blifva allvarligt fråga om att återtaga eller disponera af Riksdagen hvad som rätteligen tillhör Riksdagens disposition, nemligen de reservationer som nu ligga i statskontoret. Men jag hoppas, att konstitutionsutskottet skall taga reda på denna fråga och uttala sig inför Riksdagen, huruvida 64 § regeringsformen kan hafva något det minsta afseende på dessa reservationer och häntyda på att de äro för alltid under Konungens disposition.

Jag har i frågans nuvarande skick, och då ingen reservant finnes inom statsutskottet rörande min motion, ingen anledning att vidare yttra mig derom.

Efter härmed slutad öfverläggning biföll kammaren utskottets i det föreliggande momentet gjorda hemställan.

Mom. c.

Utskottets hemställan bifölls.

Punkterna 5—7.

Hvad utskottet hemställt bifölls.

Punkten 8.

Lades till handlingarna.

Vid förnyad föredragning af statsutskottets nedannämnda, den 10 och 12 innevarande månad bordlagda utlåtanden:

n:o 4, angående regleringen af utgifterna under riksstatsens tredje hufvudtitel, omfattande anslagen till utrikesdepartementet, och

n:o 11, i anledning af Kongl. Maj:ts proposition angående anslag till reseunderstöd åt arbetare för besökande af 1897 års allmänna konst- och industriutställning i Stockholm,

biföll kammaren hvad utskottet i dessa utlåtanden hemställt.

Föredrogs å nyo och lades till handlingarna lagutskottets den 10 och 12 innevarande månad bordlagda utlåtande n:o 1, i anledning af verkställd granskning af justitieombudsmannens embetsförvaltning.

Vid förnyad föredragning af lagutskottets den 10 och 12 i denna månad bordlagda utlåtande n:o 2, i anledning af Kongl. Maj:ts proposition med förslag till lag angående ändring i vissa delar af lagen om skydd för varumärken den 5 juli 1884, biföll kammaren hvad utskottet i detta utlåtande hemställt.

*Om tiden för
behandling af
förslag ang.
medels af-
sättande till
arbetare-
försäkrings-
fonden.*

Herr Treffenberg erhöi på begäran ordet och yttrade: Kammaren har i dag för första gången under denna riksdag beviljat ett extra anslag. Detta har ledt mina tankar på det sista anslag eller åtminstone ett bland de sista anslag, som vanligen under föregående riksdagar brukat underställas Riksdagens pröfning. Jag åsyftar härmed anslaget till arbetareförsäkringen. Min vördsamma hemställan till statsutskottet är nu, att statsutskottet behagade bereda Riksdagen tillfälle att i denna fråga besluta något tidigare under riksdagens lopp, än hittills skett, då, såsom känt är, statsutskottet afgifvit sitt utlåtande i denna fråga först i sammanhang med allmänna statsregleringsbetänkandet. Det är af så mycket större vikt, att detta sker, som, såsom herrarne hafva sig bekant, åtskilliga motionärer i Andra Kammaren föreslagit, att

anslaget till förmån för arbetareförsäkringen skulle höjas betydligt utöfver det belopp, regeringen ifrågasatt. Om, såsom hittills praktiserats, yttrandet i denna fråga inkommer först i sammanhang med statsregleringen, har derigenom i sjelfva verket Riksdagen beröfvats sin handlingsfrihet, eller åtminstone har dess handlingsfrihet blifvit i betydlig mån inskränkt, ty påtagligt är, att om, sedan alla andra anslag, ordinarie och extra, blifvit beviljade och man derigenom lagt beslag på alla tillgångar, man ville tillmötesgå motionärernas önsknings om förhöjning af detta anslag, så måste man anlita tilläggsbevillning. Men huru ett förslag om tilläggsbevillning under nuvarande förhållanden skulle komma att upptagas, kan man lätt förutse.

*Om tiden för
behandling af
förslag ang.
medels af-
sättande till
arbetare-
försäkrings-
fonden.
(Forts.)*

Jag upprepar alltså till den kraft och verkan det hafva kan min vördsamma hemställan till statsutskottet.

Häri instämde herr *Sandberg*.

Justerades två protokollsutdrag för denna dag.

På begäran af herr *Sandberg* beviljades honom ledighet från riksdagsgöromålen under fjorton dagar från den 15 i denna månad.

Kammaren åtskildes kl. 11,⁴⁵ f. m.

In fidem

A. v. Krusenstjerna.

Tisdagen den 16 februari.

Kammaren sammanträdde kl. 2,³⁰ e. m.

Upplästes ett inkommet läkareintyg af följande lydelse:

Att herr öfverstelöjtnant *A. F. O. Cederberg* på grund af den 13 dennes inträffadt arm brott å högra öfverarmen är urståndsatt
Första Kammarens Prot. 1897. N:o 5.

att tills vidare lemna sin bostad eller sköta någon befattning intygas härmed på heder och samvete.

Stockholm den 15 februari 1897.

Georg Hellström

Leg. läkare.

Anmälades och bordlades lagutskottets utlåtanden:

n:o 3, i anledning af Kongl. Maj:ts proposition med förslag till lag, innefattande särskilda bestämmelser om jernvägsaktiebolag;

n:o 4, i anledning af väckt motion om tillägg till § 26 mom. 1 i lagen angående tillsättning af presterliga tjänster, och

n:o 5, i anledning af väckt motion om ändrad lydelse af 15 kap. 2 § rättegångsbalken.

Upplästes och godkändes Riksdagens kanslis förslag:

dels till Riksdagens skrivelse, n:o 1, till Konungen, angående verkställd omröstning öfver högsta domstolens ledamöter,

dels ock till Riksdagens förordnanden, n:o 2, för komiterade för tryckfrihetens vård.

Upplästes och godkändes statsutskottets förslag till Riksdagens skrivelse, n:o 3, till Konungen, i anledning af Kongl. Maj:ts proposition angående anslag till reseunderstöd åt arbetare för besökande af 1897 års allmänna konst- och industriutställning i Stockholm.

Föredrogs, men bordlades å nyo på flere ledamöters begäran konstitutionsutskottets den 13 i denna månad bordlagda memorial n:o 1.

Herr vice talmannen erhöll på begäran ordet och yttrade: I öfverensstämmelse med de inom talmanskonferensen framställda och gillade åsigtter beträffande behandlingen af konstitutionsutskottets nu för andra gången bordlagda betänkande n:o 1 får jag vördsamt hemställa, att kammaren måtte besluta, att konstitutionsutskottets memorial n:o 1, i hvad det angår ej mindre alla från 1895 års riksdag hvilande förslag om grundlagsändringar, än äfven det från 1896 års riksdag hvilande förslaget om ändring af 50, 70, 72, 98, 109 och 111 §§ regeringsformen samt 32, 65, 68, 71 och 73 §§ riksdagsordningen skall uppföras på föredragningslistan till det plenum,

som inträffar näst efter det båda kamrarna slutbehandlat särskilda utskottets betänkanden i anledning af Kongl. Majt:s propositioner n:is 10 och 28.

Härtill lemnade kammaren sitt bifall.

Föredrogos, men bordlades å nyo på flere ledamöters begäran statsutskottets den 13 innevarande månad bordlagda utlåtanden n:is 12—19.

Herr *von Stapelmohr* afgaf en motion, n:o 44, i anledning af Kongl. Majt:s proposition angående lönerreglering för personalen vid statens jernvägar.

Denna motion blef på begäran bordlagd.

Justerades två protokollsutdrag för detta sammanträde.

Herr talmannen anförde att han, efter öfverenskommelse, träffad vid talmanskonferens, finge föreslå, att onsdagen den 24 i denna månad skulle anställas val af valmän jemte suppleanter för utseende af Riksdagens justitieombudsman och hans efterträdare.

Detta förslag antogs.

På framställning af herr talmannen beslöts, att de ärenden, som denna dag bordlagts första gången, skulle uppföras främst på föredragningslistan till nästa sammanträde.

Kammaren åtskildes kl. 2,45 e. m.

In fidem
A. v. Krusenstjerna.

Onsdagen den 17 februari.

Kammaren sammanträdde kl. 11 f. m.

Herr statsrådet *Annerstedt* aflemnade Kongl. Maj:ts nedan-
nämnda nådiga propositioner till Riksdagen:

1:o) med förslag till förändrad lydelse af 11 § 2 mom. i nådiga
förordningen angående allmänt ordnande af presterskapets inkomster
den 11 juli 1862;

2:o) med förslag till checklag, till lag angående ändrad lydelse
af 12 § utsökningslagen och till lag angående ändrad lydelse af
10 § 4 mom. i förordningen om nya utsökningslagens införande
och hvad i afseende derå iakttagas skall den 10 augusti 1877;

3:o) med förslag till lag angående rätt att efterbilda konst-
verk, och

4:o) med förslag till lag angående rätt att återgifva foto-
grafisk bild.

Justerades protokollet för den 10 i denna månad.

Anmäldes och bordlades statsutskottets utlåtanden:

n:o 20, i anledning af väckt motion angående ändrade bestäm-
melser i fråga om arrendatorer af kronans jordbruksdomäner ålig-
gande nybyggnadsskyldighet;

n:o 21, i anledning af väckt motion om skrifvelse till Kongl.
Maj:t angående inlösen af fräseskatteräntor;

n:o 22, i anledning af väckta förslag om skrifvelse till Kongl.
Maj:t, med begäran om utarbetande och framläggande af förslag
om rust- och rotehållets sättande på vakans;

n:o 23, angående föreslagna statsbidrag till vägars anläggning
och förbättring, bro- och hamnbyggnader, vattenkommunikationer
och torrläggning af vattensjuka marker samt angående villkoren
för sådana statsbidrag åtnjutande; och

n:o 24, angående väckta motioner om ändring i villkoren för
lån från odlingslånefonden; äfvensom

bevillningsutskottets betänkande n:o 1, i anledning af väckta motioner dels om förlängning af giltigheten utaf kongl. förordningen angående Sveriges och Norges ömsesidiga handels- och sjöfartsförhållanden den 30 maj 1890, dels ock om tullfrihet för vissa varor vid införsel från Norge.

Föredrogos och hänvisades till lagutskottet de under sammanträdet aflemnade kongl. propositionerna.

Företogs val af sju ledamöter i Riksdagens särskilda utskott för behandling af Kongl. Maj:ts propositioner n:is 10 och 28; och befunnos, efter valförrättningens slut, dertill hafva blifvit utsedde:

grefve	<i>Hamilton</i>	med 105 röster,
herr	<i>Lithander</i>	” 105 ”
”	<i>Moberg</i>	” 105 ”
”	<i>Asker</i>	” 104 ”
”	<i>Brehmer</i>	” 95 ”
”	<i>Törneblad</i>	” 64 ”
”	<i>Boström, Filip,</i>	” 63 ”

Företogs val af fyra suppleanter i Riksdagens förenämnda särskilda utskott; och befunnos, efter valförrättningens slut, dertill hafva blifvit utsedde:

friherre	<i>Rappe</i>	med 93 röster,
herr	<i>Björklund</i>	” 90 ”
grefve	<i>v. Hallwyl</i>	” 84 ”
herr	<i>Tillberg</i>	” 68 ”

Föredrogos och hänvisades till statsutskottet herr *von Stapelmohrs* under gårdagen bordlagda motion, n:o 44, i anledning af Kongl. Maj:ts proposition angående lönereglering för personalen vid statens jernvägar.

Föredrogos, men bordlades å nyo på flere ledamöters begäran lagutskottets nästlidne dag bordlagda utlåtanden n:is 3—5.

Ledighet från riksdagsgöromålen beviljades herr *Pettersson, Carl*, under fjorton dagar från den 20 innevarande månad.

På framställning af herr talmannen beslöts, att de ärenden, som denna dag bordlagts första gången, skulle uppföras främst på föredragningslistan till nästa sammanträde.

Herr vice talmannen erhöll på begäran ordet och yttrade: Med anledning af inom talmanskonferensen i dag träffad öfverenskommelse och på det att konstitutionsutskottets memorial n:o 1 må kunna samtidigt föredragas i båda kamrarne får jag vördsamt hemställa, att kammaren behagade besluta att efter verkställd justering af protokollsutdrag åtskiljas.

Denna hemställan bifölls.

Justerades tre protokollsutdrag för detta sammanträde.

Kammaren åtskildes kl. 11,⁴⁸ f. m.

In fidem
A. v. Krusenstjerna.
